

Ελευθερουπόλεως Χρυσόστομος: Απαραίτητη προϋπόθεση για τη βίωση του θαύματος είναι η ζωντανή πίστη

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως](#)

Την Κυριακή 3 Μαΐου 2026, του Παραλύτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον ενοριακό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Νέας Περάμου, πλαισιωμένος υπό του Πρωτοσυγκέλλου της Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Μπένου, του εφημερίου της ενορίας π. Παναγιώτου Χαλάτα και του Διακόνου π. Δαμασκηνού.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε προς τους ευσεβείς χριστιανούς ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης, αναπτύσσοντας εκτενώς το θεολογικό νόημα των θαυμάτων, τα οποία προβάλλονται στα αγιογραφικά αναγνώσματα της ημέρας. Εξήγησε ότι η Εκκλησία δεν τα χαρακτηρίζει απλώς ως υπερφυσικά γεγονότα, αλλά ως «σημεία»,

υπογράμμισε ότι αποτελούν ζωντανές ενδείξεις της θείας παρουσίας και ενέργειας μέσα στον κόσμο. Όπως οι οδοδείκτες φανερώνουν την παρουσία της πόλεως, έτσι και τα θαύματα κατευθύνουν τη σκέψη και την καρδιά προς την αναγνώριση του Ιησού Χριστού ως του ενανθρωπήσαντος Υιού και Λόγου του Θεού. Αναφερόμενος στα θαύματα των Αποστόλων και ιδιαιτέρως στη θεραπεία του παραλύτου, τόνισε ότι αυτά δεν αποτελούν πράξεις ανθρώπινης δύναμης, αλλά εκδηλώσεις της χάριτος του Θεού, η οποία ενεργεί μέσω των πιστών οργάνων Του. Επισήμανε ότι ο ίδιος ο Κύριος χρησιμοποίησε τα θαύματα ως μαρτυρία της θεότητάς Του, καλώντας τους ανθρώπους, ακόμη κι αν δυσκολεύονται να πιστέψουν στα λόγια Του, να πιστέψουν στα έργα Του, τα οποία κανείς άλλος δεν μπορούσε να επιτελέσει.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος έθεσε το διαχρονικό ερώτημα για το αν υπάρχουν θαύματα και στην εποχή μας, δίνοντας σαφή απάντηση ότι και σήμερα ο Θεός ενεργεί θαυματουργικά, διότι παραμένει «ο ίδιος στους αιώνες». Ωστόσο, τόνισε ότι απαραίτητη προϋπόθεση για τη βίωση του θαύματος είναι η ζωντανή και ακλόνητη πίστη. Δεν πρόκειται για μια επιφανειακή αποδοχή, αλλά για βαθιά εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού, όπως εκείνη την πίστη που ο Κύριος παρομοιάζει με κόκκο σιναπιού, ικανό να μετακινήσει ακόμη και βουνά. Παράλληλα, αναφέρθηκε στα ευαγγελικά παραδείγματα θεραπείας, όπου ο Χριστός αποδίδει την ίαση στην πίστη του ανθρώπου, λέγοντας «η πίστη σου σε έσωσε», υπογραμμίζοντας έτσι την προσωπική ευθύνη του καθενός στη σχέση του με τον Θεό. Εξηγώντας το φαινόμενο κατά το οποίο δεν εκπληρώνονται πάντοτε τα αιτήματα των πιστών, ιδίως σε περιπτώσεις ασθένειας και δοκιμασίας, τόνισε ότι ο Θεός ενεργεί με άπειρη σοφία και πρόνοια, γνωρίζοντας το αληθινό συμφέρον του ανθρώπου.

Ιδιαίτερα στάθηκε στο μυστήριο του πόνου και της ασθένειας, τα οποία, αν και φαίνονται δυσάρεστα, μπορούν να γίνουν μέσα αγιασμού και πνευματικής προόδου. Χρησιμοποιώντας την εικόνα του αγκαθιού, δίδαξε ότι ο Θεός πολλές φορές δεν αφαιρεί τη δοκιμασία, αλλά χαρίζει τη δύναμη και τη χάρη Του, η οποία αρκεί για να στηρίξει τον άνθρωπο στον αγώνα του. Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε το εκκλησίασμα να καλλιεργεί βαθιά και ζωντανή πίστη, να εμπιστεύεται απόλυτα το θέλημα του Θεού και να αντιμετωπίζει κάθε δυσκολία με ταπείνωση και ελπίδα, έχοντας τη βεβαιότητα ότι ο Θεός ενεργεί πάντοτε προς σωτηρία και ωφέλεια του ανθρώπου.

Προ της Απολύσεως και μέσα σε κλίμα συγκινήσεως ετελέσθη υπό του Σεβασμιωτάτου η Ακολουθία του Μνημοσύνου επ' ευκαιρία της συμπληρώσεως εννέα μηνών από την εις Κύριον εκδημίαν του μακαριστού Αρχιμανδρίτου π.

Ιερωνύμου Μάγαλου.

